

KONKRÉTNÍ MOŽNOSTI HODNOCENÍ A TOLERANCE DĚTÍ S SPU

ČTENÍ:

- se čtením mají přirozeně největší problémy *děti s dyslexií*
- jejich problematika se neomezuje pouze na předmět čtení, ale proniká do všech vyučovacích předmětů, kde je dítě závislé na čtení, pochopení smyslu textu, příp. na překontrolování vlastních nebo cizích zápisů
  - v naukových předmětech – čtení souřadnic, orientace na mapě,..
  - v matematice – nejen slovní úlohy, čteme také číslice
  - v geometrii a v předmětech technického charakteru mívají dyslektici, kteří mají problémy ve zrakovém vnímání, prostorové a pravolevé orientaci
  - v hudební výchově – čtení not
- proto je u dětí s dyslexií důležité:
  - neporovnávat výkon dyslektika s výkonem dítěte bez poruchy, stejně jako výkony jednotlivých dyslektiků mezi sebou
  - nevyvolávat k dlouhodobému hlasitému čtení před celou třídou
  - vést dítě k používání správné techniky čtení
    - často používají „dvojí čtení“
    - vést dítě k hlasitému slabikování (s využitím dyslektického okénka, záložky s výřezem)
  - tutéž techniku používat u dlouhých, obtížných, n známých nebo cizích slov
  - tolerovat pomalé tempo čtení
  - vyučující by měl mít přehled, kam až dítě při nápravě poruchy postoupilo, a co by mělo umět
  - k domácí přípravě zadávat přiměřenou část textu
  - před čtením souvislého textu zařazovat „rozcvičku“ – čtení izolovaných písmen, slabik, slov
  - nacvičit čtení a výslovnost některých obtížných slov
  - nekárat a netrestat dítě, když neví, kde má číst
  - vést dítě k tomu, aby si chyby ve čtení samo objevilo a samo opravilo
  - používat vhodné texty
  - knížku pro domácí čtení by si dítě mělo mít možnost vybrat samo
  - ve vyšších ročnících, kde je povinná nebo doporučená četba, využívat „zvukových čítanek, požadovat přečtení pouze přiměřené části díla
  - hodnocení čtení by mělo pro dítě vyznít příznivě, povzbudivě
  - nezahrnovat specifické chyby plynoucí z poruchy do hodnocení